

Ks. JÓZEF OSIECKI

**KAZANIE NA UROCZYSTOŚĆ
WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO**

KRAKÓW 2022

www.ultramontes.pl

KAZANIE NA UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO

Ks. JÓZEF OSIECKI

"A Pan Jezus, potem jako do nich mówił wzięty jest do nieba, i siedzi na prawicy Bożej"
(Marek 16, 19).

Po zmartwychwstaniu swoim, Pan Jezus pozostawał jeszcze na ziemi przez czterdzieści dni, w ciągu których obcując często z Apostołami, wiele z nimi raczył mówić o królestwie niebieskim, i wyuczył ich wszystkiego co do ustanowienia i rozszerzenia Kościoła potrzebnym było. Dziś na początku Mszy odbywa się procesja na pamiątkę drogi Zbawiciela z uczniami na górę Oliwną. Gdy Pan Jezus wstępował do nieba, uczniowie oddawali Mu pokłon głęboki i polecali się Jego opiece; potem ukazali się aniołowie i pocieszając ich oznajmili, że Jezus Chrystus przyjdzie kiedyś powtórnie na sąd. Przeto w czasie procesji, na stacji w środku kościoła, w śpiewie zanoszą się błagalne modły do Zbawiciela: *"aby wejrzał na pokorne służby swoje, i bronił ich od szatańskiej napaści, a gdy przyjdzie sądzić świat, aby raczył się zmiłować nad grzesznymi i do wiecznej przypuścił ich nagrody"*. Na końcu procesji kapłan trzymając krzyż w ręku, po trzykroć ogłasza Wniebowstąpienie, powtarzając słowa Zbawiciela, którymi zapowiedział odejście swoje: *"Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego, Boga mego i Boga waszego"* (Jan 20, 17).

Odtąd, na znak upłynionego czasu wielkanocnego, nie wystawia się już krzyż stułą przepasany i figura zmartwychwstałego Chrystusa, także i paschał po Ewangelii jest zgaszony i już się więcej nie zapala.

Pan Jezus, dnia czterdziestego po swym zmartwychwstaniu, zapowiedział uczniom swoim, że im ześle Ducha Świętego, po którego przyjściu mieli się rozejść po całej ziemi dla ogłaszania ewangelii, i *"będziecie mi świadkami w Jeruzalem i we wszystkiej żydowskiej ziemi i w Samarii, i aż na krańce ziemi"* (Dz. Ap. 1, 8). Potem poprowadził ich wraz z wielu innymi uczniami za miasto Jeruzalem do Betanii, a wszedłszy na górę Oliwną, i pobłogosławiwszy im, własną swoją mocą wstąpił do nieba. *"A gdy oni patrzyli podniesion jest, a obłok wziął Go od oczu ich, i wzięty jest do nieba gdzie siedzi na prawicy Bożej"* (Dz.

Ap. 1, 9; Mk 16, 19). Pan Jezus z ciałem i duszą wstąpił do nieba, i jako człowiek wywyższony jest, i tam w nagrodę za swe poniżenie i mękę, zostaje jako w miejscu wiekuistego spoczynku, mając udział w mocy i chwale Boga Ojca. Razem z sobą wprowadził do nieba i dusze sprawiedliwych, zostające dotąd w otchłani, które nawiedził był i pocieszył *zstąpiwszy do piekieł*, w czasie, gdy ciało Jego zostawało w grobie.

Ludzka natura, w pierwszym Adamie upadła, w drugim Adamie-Chryście została w sposób najdoskonalszy naprawiona. Albowiem Jezus Chrystus zjednoczywszy się z naturą naszą przez *wcielenie*, męką swoją i śmiercią odkupił ją z niewoli grzechu i czarta; przez zmartwychwstanie swoje strawił w niej i zniszczył to wszystko co miała w sobie śmiertelnego. Wniebowstąpieniem zaś swoim, czystą już, uwielbioną i nieśmiertelną umieścił w wiecznym królestwie niebieskim. Pamiątka przeto dzisiejszej uroczystości jest wielce radosną, albowiem, Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa była chwila najdoskonalszego Jego i razem naszego tryumfu i chwały; gdyż ludzka nasza natura wstąpiła z Nim do nieba i posiadała wiekuistą chwałę, do której przez grzech pierworodny utraciła była prawo. Rozważaj o chrześcijaninie wielką godność swoją! i pełen ufnej wdzięczności mężnie zdążaj ku niebu, ojczyźnie twojej, gdzie Odkupiciel twój zgotował dla siebie mieszkanie, i łaskawie oczekując na ciebie, jest wszechmocnym twoim Pośrednikiem i obrońcą.

Pan Jezus odchodząc do nieba, zlał na Apostołów wielkie posłannictwo rozkrzewiania wiary. *"Idąc tedy – wyrzekł do nich – na wszystkie świat, opowiadajcie ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i ochrzci się, zbawion będzie: a kto nie uwierzy będzie potępion"* (Mk 16, 15-16). Z tych słów poznali oni, że nie królestwo świata, ale królestwo Boga, prawdy i cnoty mają rozszerzać. Poznali ważność posłannictwa swego, że ewangelię, czyli słowo Boże mają ogłaszać całemu światu. I o tym to obowiązku opowiadania ewangelii włożonym na Apostołów i ich następców będzie dalsza nauka; czyli o ważności słowa Bożego, i o obowiązku chrześcijan słuchania go.

Pewnego razu, rzekł Pan Jezus do Apostołów: *"Jam jest światłość świata, kto za mną idzie, nie chodzi w ciemności, ale będzie miał światłość żywota"* (Jan 8, 12); to się znaczy, że wszelka nauka która nie pochodzi od Boga, jest ciemnością, przeto sama tylko ewangelia jest prawdziwym światłem świata, wskazując każdemu człowiekowi prawdę niezachwianą i pewną drogę do nieba. Inne nauki świata, ani wyjaśniły początku człowieka, ani jego przeznaczenia, ani powiedziały o jego przyszłości za grobem. Inne nauki i filozofie, nie nauczyły o Bogu w Trójcy Świętej jedynym, ani udowodniły nieśmiertelności duszy i zmartwychwstania ciał ludzkich, i nie pokazały jak żyć potrzeba, aby zarobić na zbawienie. Słusznie więc Pan Jezus nazywa naukę swoją światłością świata, a siebie *drogą, prawdą i żywotem* (Jan 14, 6).

Z tych słów Chrystusa ta wynika prawda, że jak wśród ciemności, błyszcząca jutrenka cieszy zbłąkanego wędrowca, tak ewangelia jest wschodzącym światłem dla świata w ciemnościach błędów i zbrodniach pogrążonego. Bez światła wiary i nauki Chrystusa, świat cały z wszelką swą mądrością, nie trafiłby do Boga i do źródła życia wiekuistego.

Słowo Boże, jest to płomień Boży, wypalający w ludziach ziemskość i namiętność, a podnoszący ducha ku niebu (Jer. 23, 29). Jest to pokarm duszy, który ją zasila i umacnia. Jest to miecz Ducha Świętego, który przenika serca i do miłości Chrystusa nakłania (Efez. 6, 17). Chrystus Pan nazywa słowo Boże nasieniem, które rzucone na dobrą ziemię przyniosło owoc stokrotny.

Z tych różnych porównań, łatwo każdy poznać powinien ważność słowa Bożego, i dlatego Pan Jezus wstępując do nieba zaleca Apostołom: *"Idąc na wszystkie świat, opowiadajcie ewangelię wszystkiemu stworzeniu, kto uwierzy i ochrzci się zbawion będzie, a kto nie uwierzy będzie potępiony"* (Mk 16, 15-16).

Poznali tedy Apostołowie posłannictwo swoje, i jak tylko otrzymali dary Ducha Świętego, już się zaczął rozlegać głos ich od Jerozolimy po całym kraju Judzkim, i po wszystkich krainach. Daremnie im stawiali przeszkody arcykapłani żydowscy, daremnie ich więziono, daremne były prześladowania pogaństwa, groźby starostów i śmierć męczeńska jaką im zadawano. Rozkaz Chrystusa: *"Opowiadajcie ewangelię wszelkiemu stworzeniu"*, był to rozkaz wyższy nad wszelkie pogroźki, więzienia i śmierć samą.

W te prace Apostołów i ich następców wstąpili biskupi i kapłani. My więc wypełniamy to posłannictwo apostolskie dalej; oni ugruntowali wiarę, my zaś w spuściznie takową utrzymujemy. Opowiadamy to słowo Boże zarówno możnym i mądrym tego świata, jako też prostaczkom, bo nie nasza to mowa którą mówimy ale Boska; nie nasze to posłannictwo ale Boskie sprawujemy. Z Bogiem więc będzie sprawa za to, czy kto słucha, poprawia się, lub nie? czy obojętnie przyjął naukę Boską czyli nie pogardził? Opowiada się ona dlatego, bo Chrystus Pan tak nakazał, bo od opowiadania jej zależy wiara, zależy wieczność. *"Wszelki któryby wzywał Imienia Pańskiego zbawion będzie"* mówi Apostoł Paweł. *"Jakoż tedy wzywać będą Tego, w którego nie uwierzyli, albo jako uwierzą Temu, o którym nie słyszeli, więc wiara ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe"* (Rzym. 10, 13-14). Kto więc nie słucha słowa Bożego, już jest chory na duszy, bez wiary zaczyna gasnąć, nie przyjmując duchownego zasiłku.

Opowiada się słowo Boże koniecznie, choćby bez skutku, bo to jest kosztowna perła, której się szuka, warta pracy i zmęczenia kapłana, aby choć jednego grzesznika nawrócić. Bo i nie każde ziarno wszędzie, które się sieje na rolę, a przecież rolnik w nadziei plonu uprawia ziemię!

Ale teraz zastanówcie się bracia moi, z jakim to pożytkiem słuchacie słowa Bożego? Gdyby adwokat w twoim interesie przemawiał co tydzień parę razy aż do z mordowania, jakżebyś go kochał i szanował? Kapłan zaś ciągle przemawia w interesie twego zbawienia, i jakąż ma wdzięczność za swoje wysilenie? czy się poprawiasz z występków i zbrodni? Gdyby to słowo Boże było opowiadane między poganami i dzikimi ludźmi, tysiące by się nawracało i

chwaliło Chrystusa, nasze zaś tysiące nauk, nie poruszają serc waszych i od występków nie odwodzą. Biada ci Korozaim, biada ci Betsajdo – wołał Chrystus – narzekając na te miasta bezbożne, bo gdyby w miastach pogańskich Sydonie i Tyrze te nauki słyszeli, pokuty by czynili. Biada i tobie chrześcijaninie, gdy od nauki Chrystusa uciekasz, odwracasz oczy od nieba a skłaniasz je ku ziemi.

Jakże słowo Boże może wydać owoc w sercach słuchających, kiedy niektórzy chociaż przybywają do kościoła, to nie z chęcią, żeby się czegoś pożytecznego nauczyć, by życie swoje poprawić, wiarę umocnić, ale przebywają dla zwyczaju, albo też przynoszą serca swoje napelnione pychą, łakomstwem, zazdrością, nieczystymi myślami. I chociaż słyszą słowo Boże, nie chcą porzucić dawnych grzechów i nałogów. Cóż jeszcze przeszkadza do odnoszenia pożytku ze słowa Bożego? Oto zbytne przywiązanie do dóbr ziemskich, pieniędzy, majątków, rozkoszy i zbytków. Takiemu, niechby wszyscy prawili kaznodzieje, nie oderwą go od zysków, lichwy, oszukaństwa, zabiegów. Niech się zbiorą wszystkie sieroty, wdowy, nędzarze, niech płaczą u drzwi jego, nie zmiękczą jego serca, bo on nieczuły na łzy ich, nędze i płacze. Nie mówię tego bez przyczyny; oto u drzwi bogacza leżał wynędzniały Łazarz, psy mu tylko zwłóczyły kości i lizaly rany jego, a bogacz się nie zmiękczył, nawet okruszyn spadających mu ze stołu nie posłał! Młodzieniec przybył do Jezusa, gdy dla dostąpienia wyższej doskonałości życia, radził mu Zbawiciel, ażeby sprzedał majątności swoje i rozdał ubogim, już więcej do Jezusa nie powrócił. Czyje więc serca opanują bogactwa, zyski i gospodarstwo, ten z nauki Chrystusa nie wyda owocu.

Podobnie, kto zdrowie, majątek, ciało i duszę poświęci rozkoszy cielesnej, u tego głos Boży niewiele wskóra, bo człowiek cielesny, nie pojmuje tego co jest Ducha Bożego – mówi Pismo święte. Herod słuchał głosu Jana św., lecz gdy ujrział Herodiadę, bardziej posłuchał jej namiętnej mowy, i kazał ściąć głowę Jana św. Nadaremnie prawić słowo Boże do rozkoszników zatopionych w rozkoszach światowych, dla których zbytki, komfort światowy jest Bogiem, bo do ich serc nie przedrze się słowo Boże, nie poprawi ich, bo oni chcą służyć Bogu razem i mamonie.

Nie wyda gospodarzowi rola bez uprawy plonu, tak i serce człowieka nie odniesie ze słowa Bożego pożytku, jeśli nie będzie godnie przygotowane. Wprawdzie do tego potrzebna jest łaska Boska, ażeby to serce poruszyła, ale tej łaski Bóg każdemu udziela człowiekowi, bo mówi Pismo Święte:

"Ktoregokolwiek dnia usłyszycie głos Pański, nie zatwardzajcie serc waszych!". Jakże więc serca nasze do słuchania słowa Bożego przysposobimy?

Otóż, jak tylko dzwon kościelny zapowie głoszenie słowa Bożego, zostawcie wszelkie interesy domowe na stronie, odrzućcie wszelkie myśli i zabiegi doczesne, a śpieszcie na słuchanie słowa Bożego. I to śpieszcie z tym zamiarem, ażebyście się w kościele czegoś pożytecznego dla zbawienia nauczyli: co wierzyć i czynić macie. Nim pójdziecie do kościoła, upokorzcie się przed majestatem Bożym z prawdziwą skruchą, żeście już tyle razy słowa Bożego słuchali, a wcale się nie poprawili.

Zastanówcie się nad sobą, które są główniejsze grzechy wasze; o czym to zwykle mówicie i myślicie; jakie was to grzechy i nałogi krępują, – ażebyście te ciernie tamujące wzrost słowa Bożego z serc waszych wyrwali. Gdy to uczynicie, proście gorąco Ducha Świętego, aby oświecił rozумы wasze, żebyście słowo Boże na poprawę życia waszego przyjmowali. Potem, gdy kapłan rozpocznie opowiadać prawdy zbawienia, słuchajcie ich nie jako rozprawy dla przepędzenia czasu, ale jako słowa zbawienia, bo Chrystus powiedział: *"Nie wy jesteście którzy mówicie, ale Duch Ojca waszego, który mówi do was"* (Mt. 10, 20). I to słuchać macie duszą a nie ciałem; wystrzegajcie się, w czasie kazania wszelkich rozmów, ubocznych spoglądań, niepotrzebnych żartów i śmiechów, nieskromnego zachowania, ale zwracajcie na to uwagę – co się w Kościele Bożym opowiada. Co zaś w kościele słyszycie, nie do kogo innego stosujcie, ale do siebie; i pytajcie siebie samych, czy tak wierzę, czy tak żyję? Nie zaś, jak niektórzy zwykli robić, pragnąc, ażeby kapłan ostro przemawiał, karmił błędy ludzkie, a ich nie tykał.

Wy rodzice, zawczasu wprawiajcie dzieci wasze do słuchania słowa Bożego, aby, zanim zły człowiek chwasty i kąkol w ich sercach posieje, już złote ziarno pobożności przyjęło się w ich duszy i owoc wydało.

Wy ojcowie i matki bierzcie synów i córki, sąsiad sąsiada, na słuchanie słowa Bożego. Wy panowie i gospodarze, bierzcie sługi swoje idąc do kościoła, nie zajmujcie ich robotą i posyłkami, bo mówi Pismo Boże: *"Kto bowiem o swoich a zwłaszcza o domowych nie ma starania, zaparł się wiary, i jest gorszy niżli niewierny"* (I Tym. 5, 8). Biada tym, którzy innej drogi szukają do nieba, nie zaś tę którą Pan Jezus wskazał. Biada tym, którzy nie szukają prawdy w słowie Bożym, ale gdzieindziej, bo to są dzieci obłąkania. Biada nam wszystkim, jeśli Bóg zaślepi serca nasze, abyśmy nie widzieli oczyma i sercem nie rozumieli, nie nawrócili się do Pana i zaginęli! Bo jeśli zacniemy słuchać i

pić ze źródeł zatrutych, opuścisz nas Panie i zaginiemy! Dopóki jeszcze rozlega się głos słowa Bożego w świątyniach naszych, jest to znakiem, że Bóg nas kocha, że nam wolę swoją oznajmia, że posyła do nas kapłanów, aby nas napominali i do Boga nakłaniali, jest to znakiem, że nas Bóg chce zbawić. Ale zarazem dzisiejsza Ewangelia jest straszną dla nas pogrózką, jeżeli zaniedbanie i lekceważenie słowa Bożego, stanie się przyczyną naszego potępienia, gdyż mówi Zbawiciel: *"Kto nie uwierzy, będzie potępiony"*.

Nie naśladowujmyż złych i oziębłych ludzi, ale sposobmy serca nasze do słuchania słowa Bożego! Oto Panie, oddajemy Ci serca i dusze nasze! zasiewaj na nich słowa przedwiecznej prawdy, aby wydały stokrotny owoc, a przez to mogli Cię chwalić i wielbić na wieki! Amen.

Ks. Józef Osiecki

Kazania świąteczne parafialne. Ułożył Ks. Józef Osiecki. Warszawa. W drukarni St. Niemiery. Plac Warecki Nr. 4. 1895, ss. 113-123. (1)

(Pisownię i słownictwo nieznacznie uwspółcześniono; ilustracje i przypisy od red. *Ultra montes*).

Pozwolenie Władzy Duchownej:

APPROBATUR

Varsaviae die ¹/₁₃ Junii 1894 anno.

Judex Surrogatus

Praelatus Metropolitanus

R. Filochowski.

Pro Secretario

H. Fiatowski.

N. 2429.

Przypisy:

(1) Por. 1) Ks. Józef Osiecki, a) [Kazanie na uroczystość Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny. – O złości grzechu obmowy i o koniecznej potrzebie zreparowania krzywd bliźniemu poczynionych przez potwarz i kłamstwo.](#) b) [Kazanie na uroczystość Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny. – O pysze i o środkach do jej znoszenia.](#) c) [Kazanie na Niedzielę Przewodniq. – Kiedy bojaźń przed ludźmi jest dobrą, a kiedy grzeszną.](#)

- 2) Ks. Karol Teliga, a) *Kazanie na Wniebowstąpienie Pańskie. O nagrodach i karach wiecznych.* b) *Kazanie na uroczystość św. Stanisława Biskupa i Męczennika, Patrona Królestwa Polskiego. O gorliwości chrześcijańskiej, której wzór wystawia nam życie św. Stanisława.* c) *Kazanie na pierwsze święto Zielonych Świątek. O chrześcijańskiej prawdzie i jej skutkach w ludziach.*
- 3) Ks. Piotr Ximenes, *Krótki wykład świętych Ewangelii na niedziele i święta całego roku.*
- 4) O. Henryk Jackowski SI, *Ewangelie niedzielne i świąteczne z objaśnieniami.*
- 5) Św. Robert kard. Bellarmin SI, a) *Katechizm mniejszy czyli Nauka Chrześcijańska krótko zebrana. (Compendium Doctrinae Christianae).* b) *Wykład nauki chrześcijańskiej. (Katechizm większy). (Catechismus, seu: Explicatio doctrinae christianae).*
- 6) Bp Konrad Martin, a) *Katolicka nauka wiary.* b) *Katolicka nauka obyczajów.*
- 7) Ks. Maciej Józef Scheeben, O. Euzebiusz Nieremberg SI, *Uwielbienia łaski Bożej.*
- 8) Ks. Walenty Gadowski, *Nauka Kościoła. Wybór orzeczeń dogmatycznych Kościoła katolickiego i jego praw kanonicznych.*
- 9) Abp Antoni Szlagowski, a) *Wiara w pojęciu katolickim, a modernistycznym.* b) *Wiara w życiu.* c) *Prawda według nauki Kościoła, oraz twierdzeń modernistów.* d) *Zasady modernistów (modernistarum doctrina).*
- 10) Ks. Jan Domaszewicz, *Ze skarbnicy wiedzy teologicznej.* a) *Jezus Chrystus Zbawiciel świata: Wcielenie i Odkupienie. (Christologia, de Christo Salvatore).* b) *Niepokalana Dziewica Maryja Współodkupicielka rodzaju ludzkiego. (Mariologia).*
- 11) Ks. Antoni Langer SI, a) *Kazanie o Kościele.* b) *Kazanie na uroczystość Opatrzności Boskiej.* c) *Kazanie na uroczystość św. Barbary.* d) *Kazanie na I Niedzielę Adwentu. O miłości Pana Jezusa.* e) *Kazanie na uroczystość Imienia Jezus.* f) *O męce Pana Jezusa. Krzyż udziałem Boga.* g) *Chrystus przed sędziami.* h) *Św. Tomasz z Akwinu i dzisiejsza filozofia.* i) *Rozwój wiary.* j) *Pojęcie o Bogu w chrześcijaństwie i u filozofów.* k) *Człowiek w stosunku do religii i wiary.* l) *Kardynał Jan Chrzyciel Franzelin i jego znaczenie w katolickiej nauce.* m) *Kazanie na prymicjach kapłańskich. O modlitwie za kapłanów.* n) *Uczestnictwo św. Józefa w Krzyżu. (Kazanie pasyjne mówione w uroczystość św. Józefa d. 19 marca).* o) *O cności cichości.* p) *Kazanie na II Niedzielę Adwentu.* q) *Kazanie na III Niedzielę Adwentu.* r) *Kazanie na IV Niedzielę Adwentu.* s) *Kazanie na uroczystość Bożego Narodzenia.* t) *Kazanie na uroczystość Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny.*
- 12) O. Jan Jakub Scheffmacher SI, *Katechizm polemiczny czyli Wykład nauk wiary chrześcijańskiej przez zwolenników Lutra, Kalwina i innych z nimi spokrewnionych, zaprzeczanych lub przekształczanych.*
- 13) Ks. J. B. Delert, *Teologia dla użytku wiernych pragnących gruntowniejszej nauki w rzeczach zbawienia. Tom I. Teologia dogmatyczna. Tom II. Teologia moralna i liturgika.*

14) Św. Pius X, Papież, a) Krótką Historią Religii. b) Pierwsze początki katechizmu dla małych dzieci. – Katechizm Krótki. – Katechizm Większy. – Nauka o świętach Pana Jezusa, Matki Boskiej i Świętych Pańskich. – Krótką Historią Religii. c) Encyklika "Pascendi dominici gregis" o zasadach modernistów. d) Przysięga antymodernistyczna.

KAZANIA ŚWIĄTECZNE

PARAFIALNE.

uzożra

Ks. Józef Osiecki.

LIBRARY
St. Hyacinth Friary
Granby, Mass.

WARSZAWA.

W drukarni St. Niemcewicz,

Plac Warecki Nr. 4.

—
1895.

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXXII, Kraków 2022